

1885-11-20

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 8 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10286>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8.· Εν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΗΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΗΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμῆσσον.

Editor S. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ LIMASSOL.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

Τὶ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Κύπρου καὶ νὰ λείψουν τὰ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως παράπονα.

Ὀμῶς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι αὐτὰ εἶνε πορνεία τῆς αἰσχίστης τάξεως πολλοὶ ὑπάλληλοι τῆς δυνάμεως.

Πόλεις ὑπάρχουν τοιαῦτα καταγῶγια καὶ ὅτι εἶνε ἴσως καὶ ἀνεργαία, ἀλλὰ πολλοὶ ἀνεργοὶ εἶνε καὶ οἱ ἄλλοι.

· Ἡ Κυβέρνησις δεῖν νὰ ἦνε ἀγρυπνος φύλαξ καὶ φρουρὸς τῆς δημοσίου ἠθικῆς, ἢ ν' ἀναθέσῃ τοῦτο ἐν πλήρει ἰσχύϊ εἰς τὰ Δημαρχεῖα.

Ἐπέπρωτο ἵνα ἡ ἔλευσις τῶν Ἀγγλων ἐν Κύπρῳ φυγαδεύσῃ καὶ ἀπομακρύνῃ τῆς Κύπρου τὴν σωφροσύνην, τὴν θαυμασίαν ἐκείνην σεμνότητα καὶ σωφροσύνην πολλῶν υἱῶν τῶν Κυπρίων ἐφ' ἣ ἐσεμνύοντο οἱ γέροντες καὶ οἱ γονεῖς· διὰ τοῦτο; διότι οἱ Ἀγγλοὶ δὲν εἶνε σώφρονες; ὄχι! δὲν δυνάμεθα νὰ ψευσθῶμεν ἄλλ' ἰδοῦ πῶς:

Γύναια αἰσχρὰ καὶ διεφθαρμένα, ἀποβράσματα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν περιττώματα τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μεγαλοπολέων κατέκλυσαν μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν τὴν νῆσον, χάριν τῶν γενναίων εἰς πάντα ἀγγλικῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶνε ζυθοπώλιδες ἐζήτησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν ν' ἀνοίξωσι ζυθοπωλεῖα δῆθεν καὶ τὴν ἔλαβον διότι τὸ ἐμπόριον εἶνε ἐλεύθερον, καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πόλεις μετὰ ἐντίμων καὶ ἡσυχῶν οἰκογενειῶν, εἰς πᾶν δὲ παράπονον πολίτου ἢ γείτονος ἀπαντᾷ ἡ Κυβέρνησις «δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω τὰ ζυθοπωλεῖα» καὶ

χοῦν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ἀλλὰ ζυθοπώλεια, εἰς τὰ ὁποῖα πᾶς τίμιος πολίτης σίλος τοῦ ζυθοῦ φοιτᾷ συνεχῶς· ἀλλ' ὅποιον χάος, ὁποῖα ἀπόστασις χωρίζει τὰ ζυθοπωλεῖα ἐκεῖνα ἀπὸ τῶν ἰδικῶν μας!

Εἰς πάλιν λοιπὸν ἀθλίαν κατάστασιν μᾶς ἔφεραν τὰ ἰδικὰ μας ζυθοπωλεῖα; νὰ βλέπωμεν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν περιφερομένας τὰς αἰσχροπώλιδας καὶ ὄχι ζυθοπώλιδας, εἰς τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς, πλατεῖας καὶ ἀγορὰς τῶν πόλεων ποιούσας αἰσχρὰ κινήματα, ἐκτοξεύουσας αἰσχρὰ βλέμματα, καὶ δὴ, τὸ χεῖριτον πάντων, λαλούσας καὶ ἀκουούσας μετὰ μεγίστης ἐλευθερίας αἰσχίστας λέξεις, εἰς τρόπον ὥστε ἀπηγορεύθη ταῖς τιμίαις οἰκογενεαῖς πᾶς περιπάτος ἢ μᾶλλον πᾶσα ἐκ τῆς οἰκίας τῶν ἔξοδος, διότι ἐπολιορκήθησαν στενῶς ὑπὸ τῆς διαφορᾶς καὶ ἀναισχυντίας. Ἴδου ἡ ἀπελπιστικὴ θέσις μας ὑπὸ τὴν ἠθικὴν, ὑλικὴν καὶ υγιεινὴν ἀκόμη ἔποψιν εἰς ἣν μᾶς περιήγαγον τὰ λοιμοπωλεῖα αὐτὰ, ἐξ ὧν μόνη ἡ δυστυχὴς Λεμῆσσος ἔχει 10—12 καὶ ἕκαστον τούτων τρέφει 6—8 τοιαῦτα φαυλεπίφραυλα γύναια.

Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι εἰς τὰς κλειστάς

πόλεις ὑπάρχουν τοιαῦτα καταγῶγια καὶ ὅτι εἶνε ἴσως καὶ ἀνεργαία, ἀλλὰ πολλοὶ ἀνεργοὶ εἶνε καὶ οἱ ἄλλοι. Ἡ Κυβέρνησις, πρὸς προλήψιν παρὶς ἀνεργαίας φροντίζει νὰ σχηματίζονται ταῦτα εἰς μέρη ἀπόκεντρα, εἰς μέρη τὰ ὁποῖα δὲν κατοικοῦνται ὑπὸ φιλησῶγων οἰκογενειῶν καὶ ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς, ἀπγορεύει δὲ αὐστηρῶς ταῖς αἰσχροῖς ταῦταις καταστηματαρχαῖς τὸ νὰ συχναῶσιν εἰς δημοσίου μέρη εἰς τὰ ὁποῖα χάριν ἀναψυχῆς ἐξέρχονται αἱ τίμιαι οἰκογενεαί, καὶ νὰ αἰσχρολογῶσιν ἐν αὐτοῖς. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ὀθωμανικὸς νόμος προολεῖ περὶ τούτου· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις μᾶς ὀχυρωθεῖσα ὅπισθεν τυφλοῦ δυσειδοῦς, μιαραῦ καὶ ἀλλοκότου φάσματος, ἐφ' οὗ βεβήλω χεῖρι ἐπέγραψε τὴν ἱερὰν λέξιν ἐλευθερία προσπαθεῖ παραδόξως νὰ πείσῃ πάντας ὅτι κατόπιν ἀκριβῶς τῆς ἐλευθερίας πορεύεται, ἐνῶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ φάσματος τούτου δὲν ἀναγινώσκομεν εἰμὴ τὰς λέξεις ἰδιόσκηπος καὶ κάτι χειρόν τούτου. Οὕτως ἡμεῖς φρονοῦμεν, διότι ἐπείσθημεν πλέον· ἄλλως ἀφοῦ καὶ ἐνταῦθα ἔχει νὰ κάμῃ ἡ ἐλευθερία πῶς δὲν ἀφέτησαν ἐλευθεραὶ αἱ ὠραταὶ ἐκεῖνα ζυθοπώλιδες νὰ ἀκολουθήσωσιν εἰς τὸ Τρώοδος τὸν στρατὸν, ὅστις ἦλθε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰουνιον, ἀφοῦ μάλιστα ἦτο ἐκεῖ καὶ τὸση ἀνάγκη.

κη, ζύου, παρά απεπέμφθησαν αμέσως;

Ἐσχάτως νέον τοιοῦτο κατάστημα προῦκειτο νὰ ἀνοιχθῆ ἐν Λεμησοῦ μεταξὺ ὅλων οἰκογενειῶν. Ἡ Ἀστυνομία ἔστειλε κατὰ τὸν τύπον ὑπάλ- ληλόν τῆς τινα νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς γείτονας ἂν ἦσαν εὐχαριστημένοι εἰς τοῦτο· καὶ ἐνῶ ἅπαντες ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι, ἡ ἀδεία ἐδόθη ἀμέσως. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εἰπωσιν ἔτι ἦσαν εὐχαριστημένοι διὰ νὰ μὴ δοθῆ ἡ ἀδεία ἄλλως πῶς ἐξηγεῖται τοῦτο; Ἐὰν ἦτο περιττὸν νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ γείτονες, διατί ἠρωτήθησαν; Ἀφοῦ δὲ ἠρωτήθησαν καὶ ἀπήντησαν ὅχι, πῶς ἐδόθη ἡ ἀδεία;

Ἴδου λοιπὸν ἐκ τῶν πολλῶν οἱ κυριώτεροι λόγοι τοὺς ὁποίους ὑπεδείξαμεν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ διὰ τοὺς ὁποίους παραπονοῦνται οἱ Κύπριοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ὅτι οὐδὲν εἶνε πατρι- κὴ καὶ οὐδὲν φροντίζει νὰ φαίνεται τοιαύτη, διότι οὐδὲν περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν εὐτυχίας καὶ εὐημερίας σκέπτεται, οὐδὲν τὴν διόρθωσιν πολλῶν κα- κῶς ἐχόντων ἐπιδιώκει, καὶ ἐν τῇ χαρι- κτηριζομένη αὐτῇ ἰδιοτροπία, οἴσῃ καὶ ἐγωϊσμῷ, οὐδὲν φαίνεται ἀποσεύσα τὰ δίκαια παράπονα τοῦ λαοῦ καὶ οὐδὲν προσπαθεῖ νὰ ἀφαιρήσῃ ταῦτα ἀπὸ τοῦ στόματός του. Ἄλλ' ὅσον ἐκείνη φαίνε- ται κωφὴ τόσο ἡμεῖς θὰ βροντῶμεν πε- ρισσότερον, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐπὶ τέλους αὐτῆς καὶ Θεὸν οὐ φοβεῖται καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἐντρέπεται ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐνοχλεῖ- σθαι αὐτὴν» θ' ἀνγκασθῆ ν' ἀνοίξῃ τὰ ὦτα.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος ἐρανι- ζόμεθα τὰ ἑξῆς:

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μέγας Ἀρμολογὸς εὐ- ηρεστήθη νὰ διορίσῃ τὸν συνταγματάρ- χην Κον. Σίμφων Χακκετ ἀνώτατον ἀ- ξιωματικὸν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ. Συγχρόνως δὲ διορίζει αὐτὸν καὶ μέλος τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου ἀντὶ τοῦ ταγματάρχου κ. Οὐίλλιαμ Λόις Κίνλκ.

Τοῦ Κου. Δ. Πιερίδου ἀντιπροσώπου τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ—Πάφου παραιτηθέντος τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβου- λίου ἐκλογή πρὸς ἀντικατάστασιν τού- του θὰ λάβῃ χώραν τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) ἐν Λεμησοῦ. Ἐὰν γεί-

νη ἀνάγκη νὰ τεθῶσι κάλπαι θὰ τεθῶσιν αὐταὶ εἰς ἅ καὶ ἄλλοτε ἐτέθησαν μέρη.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀγγλικῆς Hu m- ber ἀφίκετο ὁ ἀξιότ. πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Λεμησοῦ Κ. Μίδλεττον.

Διὰ τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρέτας προελθόν- τος τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀτμοπλοῖ- ου Belona ἀφίκετο Γάλλος τις ἀσθενὴς ὅστις καὶ εἰσῆχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, μετὰ δύο δὲ ἡμέρας ὁ πυρετός του ἐγέν- νησε μίαν εὐφλογίαν θαυμασίαν. Ἀ- μέσως ἐζώσθη διὰ φυλάκιον τὸ νοσοκο- μεῖον πρὸς διακοπὴν πάσης συγκοινωνίας. Ἀξιόλογον πρᾶγμα μᾶς ἐκουβάλισε καὶ αὐτὸς ὡς δῶρον διὰ τὴν φιλοξενίαν τὴν ὁποίαν τῷ ἐκάμαμεν.

Τὸ κατὰ τὴν 8 πρέχοντος συνεδριά- σαν ἐν Βαρωσίῳ νακουργιοδικεῖον, ἐξέ- δοτο τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

α) Ἡθώωσεν Ἀθίγγανόν τινα κατη- γορηθέντα ὡς παραβιάσαντα ἀνήλικον ὀ- θωμανόπαιδα ἐκ Περιστερώνας.

β) Κατεδίκασεν εἰς ἑτετὴ φυλάκισιν τὸν ἐκ Πλατανίου Ὀθωμανὸν κλέφταντα ἐν Λευκωνίῳ πρόβατα.

γ) Κατεδίκασεν εἰς ἑτετὴ εἰρκτὴν 2 ἐτέρου ὀθωμανοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου κλέφταντας καὶ αὐτοὺς πρόβατα ἐκ Λευ- κωνίῳ, ἀποπειραθέντας δὲ νὰ φονεύσω- σιν καὶ τὸν ποιμένα.

δ) Ἡθώωσε τὸν ἐκ Μελανάργης γρι- στιανὸν κατηγορηθέντα ὡς ἀπαγαγόντα βίαιως νεανίδα τινα ἐξ Αἰγιαλούσης ἐνῶ ἐθέριζε.

ε) Τὸν Μουσταφᾶν Μωρὸν ἐκ Γαλη- νοπόρνης καὶ τὸν γραμματέα αὐτοῦ Φάν- τιν ἐκ Λευκωσίας κατηγορηθέντας ἐπὶ ἀδίκῳ ἀποκοπῇ βάμβρακος, ἠθώωσε. (Καὶ ὅμως τόσο δίκαια ἦτο ἡ ἀποκοπὴ ὥστε διὰ μὲν τὸν πρῶτον ἤρμαζε τὸ φρενοκο- μεῖον διὰ δὲ τὸν δεῦτερον ἡ μεταβολὴ τοῦ εἰς Ἀσσον).

Δύο χριστιανοὶ ἐκ Τρυμιτουσιάς συνε- λήφθησαν ὡς ὑποποιοὶ ττουρεκίσαντες ἐν καιρῷ νυκτός ὀθωμανὸν ποιμένα ἐκ τοῦ χωρίου Βατυλῆς ὅστις καὶ ἐξέπνευσεν αὐ- θωρεῖ.

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ δικαστήριον συνεδρι- ᾶζον ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐν Λευκωσίᾳ κατεδίκασε

α) Τὸν Λούσλεη ἄγγλον ἐκ Λευκωσί- ας, κατηγορηθέντα ἐπὶ ψευδορκίᾳ, εἰς τριμνην φυλάκισιν.

β) Τὸν Γρανναλὸν Χ' Στυλιανὸν ἐκ

Μόρφου φονεύσαντα ἐγγχώριον τοῦ τινα χριστιανὸν ἐκ προμελέτης εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

γ) Χριστιανὸν τινα ἐκ Καπέδων φο- νεύσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸ τετραε- τίας καὶ συλληφθέντα νῦν κατεδίκασεν εἰς ἑτετὴ φυλάκισιν.

δ) Ὀθωμανὸν τινα εἰς ἑτετὴ φυλάκι- σιν μαχαιρῶσαντα ἕτερον.

ε) Ἐτερον Ὀθωμανὸν ἐπὶ παραβιάσει γυναικὸς εἰς ἑτετὴ φυλάκισιν.

Ἦδη δικάζονται καὶ ἄλλαι τινες ὑ- ποθέσεις.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσεκάλεσε δι' εἰδο- ποιήσεώς του πάντας τοὺς χριστιανούς ὀρθοδόξους κατοίκους τῆς πρωτεύουσας εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν ὅπως συσκεθῶσι πε- ρὶ τοῦ ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπασχο- λούντος ἐθνικοῦ ζητήματος. Μόνον ἐ- λίγοι πρρουσιάσθησαν ὅτινες καὶ προέβη- σαν εἰς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς πρὸς συλλο- γὴν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑλλήνων. Οὐδὲν ὅμως πρᾶγμα α- τὶ ΕΡΡΟΝ μέχρι σήμερον ἐγένετο καὶ φόβος ὑπάρχει μὴ καὶ τοῦτο ἀποσταλῆ- εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλλιτέχνιδας.

Τηλεγράφημα ἀφίχθῃ σήμερον λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἡ κηδεῖα τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου ἐγένε- το χθὲς ἐν Ἐσκούρια μετὰ μεγάλης παρατά- ξεως. Ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος ἔδωκε διατα- γὰς διὰ τὴν πιῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἡ ἀνακωχὴ εἶνε ἀμφίβολος. Ὁ Πρίγκηψ Ἀλέ- ξανδρος ζητεῖ ὡς ἀποζημιώσιν τοῦ πολέμου 80,000,000 φράγκα καὶ τὴν κατοχὴν τοῦ Πιρὸτ καὶ Τασκάρ ὡς ἐγγύσιν. Ὁ Σουλτὰ- νος ἔστειλεν ἀξιωματικούς εἰς Φιλιππούπο- λιν, ὅτινες διεκήρυξαν ἀμνηστειάν. Ὁ Βα- σιλεὺς τῶν Βυρναῦ ὑπετάγη τῇ Ἀγγλίᾳ.

Ἀκούσατε καὶ σκέφθητε ἂν τὰ ἑξῆς ἐ- γίνοντο καὶ ἐπὶ Τουρκίας.

Φιλε Σαλπικτά!

Ὁ ἐγγχώριός μας Γιαννακὸς παπᾶ Νικο- λάου εἶχε πληρώσει κατὰ τὸ 1880 ὅλους τοὺς κτηματικούς τοῦ φόρους· ἐπειδὴ ὅμως ἠμέλησε νὰ λάβῃ ἀποδείξιν ἢ λαβὼν τὴν ἔχα- σεν, ἠναγκάσθη πάλιν πέρυσι νὰ πληρώσῃ τοῦς φόρους τοῦ 80, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ἔλαβεν ἀποδείξεις παραλαβῆς παρὰ τοῦ ἀπαιτή- σαντος τὸν φόρον τοῦτον εἰσπράκτορος. Κατ' αὐτὰς λοιπὸν εἰσπράκτωρ πάλιν ἔλθων εἰς τὸ χωρίον ἐζήτηε ἐπιμόνως τοὺς φόρους τοῦ 1880· ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀποδείξεις τῆς πληρω- μῆς ἦσαν εἰς τὸ Κτηματολόγιον Λεμησοῦ,

διὰ μετατροπὴν τίτλων, ὁ Γιαννακὸς εἶπεν εἰς τὸν εἰσπράκτορα ὅτι ἔχει πληρωμένους τοὺς φόρους ἔχει δὲ καὶ τὰς ἀποδείξεις εἰς Λεμησσὸν, καὶ ἀπῆτει 24 ὥρων διορίαν νὰ καταβῆ εἰς Λεμησσὸν διὰ νὰ τοῦ φέρῃ τὰς ἀποδείξεις. Οὐδένα λόγον ἤκουεν ὁ κ. ἀρπάκτωρ παρά ἤρπαξε τὸ ζῶον εἰς τὸ ὅποιον ἤθελε νὰ καβαλλικεύσῃ ὁ Γιαννακὸς νὰ καταβῆ εἰς Λεμησσὸν, τοῦ ἔρριψε τὸ δισάκκι καὶ τοῦ ἔσπασε τὰς ποτίλιχας αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο μέσα καὶ εἰσῆλθε μετὰ μεγίστης αὐθαριστείας εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ κατάρχη καὶ πωλήσῃ πράγματα νὰ πληρωθῇ. Ὁ δυστυχὴς Γιαννακὸς ἰδὼν ταῦτα πάντα, τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς προκεχωρηκυίας ταύτης ἡλικίας του οὐδέποτε τῷ συνέβησαν, ἠναγκάσθη, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐξευτελισμὸν αὐτὸν, νὰ πληρώσῃ καὶ τρίτην φορὰν τοὺς φόρους τοῦ 1880. Ἀλλ' ἀμέσως καβαλλικεύει κατέρχεται εἰς Λεμησσὸν λαμβάνει τὰς ἀποδείξεις ἐπιστρέφει εἰς τὸ χωρίον καὶ χωρὶς νὰ τὰς παρουσιάσῃ ἀπαιτεῖ παρά τοῦ μουκτάρου ἀποδείξιν διὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου· κατόπιν δὲ ἐπανειλημμένης ἀρνήσεώς του πρὸς τὰ νὰ δώσῃ ἀποδείξιν ὁ μουκτάρης, ἠναγκάσθη καὶ ἀντὶ ἀποδείξεως τῷ ἐπέστρεψε τὰ χρήματα πρὸς τὸν νὰ ἴδῃ ἢ νὰ μαθῇ ὅτι ὁ Γιαννακὸς εἶχε ἀπὸ τὴν τὰς ἀποδείξεις τῆς ἀλλοῦ πληρωμῆς. Ταῦτα πάντα συνέβησαν ἐνώπιον πολλῶν ἐτοιμῶν νὰ μαρτυρῶσιν αὐτὰ ὅπου δεῖ εἰάν ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ περὶ τῶν τοιαύτων αὐστηρότητί της θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς πράξεως αὐτῆς τῆς ὅσον ἀδίκου τόσο ἀίσχρᾶς καὶ τόσο ἀτίμου. Ἐάν λοιπὸν ὁ Γιαννακὸς ἐχρεώσῃ φόρους τοῦ 1880, α') πῶς δὲν εἰδοποιήθη, ὡς συνήθως γίνεται, πρὸ 10 ἡμερῶν; β') διατί δὲν ἔδωκεν ὁ εἰσπράκτωρ ἀμέσως ἀφοῦ ἔλαβε τοὺς φόρους ἀποδείξιν παραλαβῆς; γ') ἐὼν πράγματι εἰς τὸ κατὰστιχον ἦτο ἀνοικτὸς ὁ Γιαννακὸς διατί τῷ ἐπεστράφησαν τὰ χρήματα; Ταῦτα πάντα κατὰ χρέος μας τὰ δημοσιεύομεν καὶ εἶνε ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἰάν θέλησῃς ὑπαλλήλους της τιμίους καὶ τακτικούς [καὶ ἔχομεν ἀρκετὰ παραδείγματα νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν περὶ τούτου] νὰ ἐρευνᾷ περὶ αὐτῶν, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅταν κατὰστιχα δὲν ἐξετάζονται, πιθανὸν εἶναι χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ ἀτύχημα νὰ χάνῃ πάντοτε τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου του καὶ νὰ πληρῶνῃ τὸν αὐτὸν φόρον 8 καὶ 10 φορές. Εἶνε τοῦτο δικαιοσύνη ἢ κλοπὴ καὶ ληστεία;

Βάσα 12]24 Νοεμβρίου 85.

Εἶς ἔτοιμος νὰ παρουσιασθῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Εἰς τὰς ἀρχὰς ἠκούσαμεν ὅτι οἱ Σέρβοι κατέστρεψαν τοὺς Βουλγάρους καὶ ὅτι ὀλίγον

ἔλειπε νὰ ἔμβουν μέσα εἰς τὴν Σόφιαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βουλγαρίας, καὶ ὅμως τὰ ὑστερινὰ τηλεγραφήματα καὶ χί ὑστεριναὶ εἰδήσεις μᾶς λέγουσι ὅτι τὸ ἀντίστροφον γίνεται καὶ ὅτι οἱ Σέρβοι ἠναγκάσθησαν νὰ στραφῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν των. Λέγουσι μάλιστα, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπῆραν καὶ μίαν πόλιν Σερβικὴν, τὸ Πιρότ, ἐκεῖ πλησίον εἰς τὰ σύνορα. Ἡ Ρωσσία ἐπερίμενε ἂν ἐνικῶν το οἱ Βούλγαροι νὰ πέμψῃ ἀμέσως τὰ στρατεύματά της μετὰ τὴν πρόφασιν ὅτι θὰ ἤσυχάσῃ ἐκεῖνα τὰ κρατίδια ἀπὸ τὸν ἄλληλοσφάζονται, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐγένον ἀντίστροφα. Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Αὐστρία κάμνουν συμφωνίας τώρα, ἡ μὲν Αὐστρία νὰ καταλάβῃ τελείως τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην, ἡ δὲ Ρωσσία νὰ μείνῃ ἐλευθέρη νὰ κάμῃ ὅ,τι θελήσῃ εἰς τὰ Βουλγαρικά. Ἦρεσε καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ σχέδιον τοῦτο. Ὡστε μεγάλα πράγματα θὰ μᾶς φέρῃ τὸ 1886. Ἡ Ἑλλάς; ἐτοιμάζεται μετὰ τὰ σωστά της. Ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες πλούσιοι ἐπροσπάθησαν νὰ δείξουν τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν πατρίδα των θυσιάζοντες τὸ περισότερον μέρος τῆς περιουσίας των, ἀλλ' ἐδῶ εἰς τὴν Κύπρον ποῖος ἀρὰ γὰ ἐφρόντισε νὰ δείξῃ τὸ αἰσθημῆ του; Ναί! ἔξυρομεν πάλιν καλὰ ὅτι ἀμα κηρυχθῇ ὁ πόλεμος ἀμέσως θὰ φαίνοιν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸν ἀγούτουτον σκοπὸν, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἦτο καὶ τώρα ἀναγκασίον νὰ δείξωμεν τὴν γενναίότητά μας διὰ πολλοὺς λόγους...

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν φαίνονται ἀκόμη ὅτι ἐκέρδησαν οἱ φιλελευθεροί. Ἰσως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐβδομάδος θὰ ἀκούσωμεν τὴν νίκην των. Ὁ Βασίλευς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος ἀπέθανεν. Ὑπάρχει καὶ ἐδῶ ἐν ζήτημα, διότι πολλοὶ Ἰσπανοὶ θέλουν δημοκρατίαν. Χάριν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας εἶχε γείνει κατὰ τὸ 1870 ὁ μέγας ἐκεῖνος Γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τινὲς τῶν συνδρομητῶν μας ἀναγνόντες τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς «Ἐνώσεως» (εἰς τὴν εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα καὶ σὺν τῷ ὀνόματι καὶ τὸ πρᾶγμα) ἀπηύθυναν ἡμῖν τὴν ἐρώτησιν νὰ τοῖς φανερώσωμεν «χάριν περιεργείας» πόσους συνδρομητὰς ἔχει ἡ «Σάλπιγξ». Καίτοι δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ δημοσιεύωνται τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἤττον δὲ μὴς διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν περιέργειαν τῶν συνδρομητῶν μας λέγομεν αὐτοῖς ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» κατὰ τὸ πρᾶν ἔχει σωστοὺς χιλίους συνδρομητὰς.

Ἐξηγήσατέ μοι παρακαλῶ, διότι ἡ δική μου κεφαλὴ δὲν τὸ χάρησεν ἀκόμη καὶ ἀγνοῶ ἂν τοῦτο ἦνε πρὸς τιμὴν τῆς ἢ πρὸς καταισχύνῃν της, διατί ἐπιβάται ἐρχόμενοι διὰ τοῦ Βρεντισίου γίνονται δεκτοὶ κομίζοντες μάλιστα καὶ ἄνθη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῶ τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐφημερίδας τὰς παίρνουν εἰς τὴν Λάρνακα καὶ μᾶς ταῖς κάμνουν ὅταν τὸ κόσκινο καὶ μᾶς ταῖς φέρουν, καὶ ἐνῶ διὰ νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ Κύπρος ἀπὸ φυλλόξηραν δὲν δέχονται ἀνθοδέσμην ἐκ Λάρνακος; Δύνασθε νὰ μοῦ διαλύσητε τὸ μυστήριον τοῦτο ἢ νὰ κατατάξω καὶ τὴν δικήν σας κεφαλὴν εἰς τὴν ποιότητα τῆς δικῆς μου; Βρὲ ἀδελφε εἰς τὰς πᾶς; Αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι προσπαθοῦν μὲ δὴν των τὴν δύναμιν ἴσως κατορθώσουσι καὶ μᾶς στείλουν ὄλους εἰς τὸ φρενοκομεῖον μίαν ὥραν ἀρχήτερα διὰ νὰ μὴ μείνῃ γι' αὐτοῦς τόπος.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευῇ ἐσπέρας [15,27 Νοεμβρ.] εἶχομεν θέαμα θαυμασιὸν μετὰ τοὺς διάπτοντας ἀστέρας τόσο πολλοὶ ἦσαν καὶ κατήρχοντο εἰς τὴν γῆν ὡς νὰ ἦτο βροχὴ πυρίνη. Εἰς ὁστίους ἰδὼν τὸ θέαμα εἶπεν ὁ ἀνερωνησέν—ἔως ποτε νὰ τοῦ στέλλωμεν ἡμεῖς φρενοκομίας; νὰ μᾶς στείλῃ ἢ ἐκεῖνος κάμμιαν φορὰν». Μὰ ἦτο ἀληθῶς εὐχάριστον θέαμα.

Τόσον γρήγορα τελειώνει τὸ γραφεῖον Γταποῦ μας ἐδῶ τὰς ἐργασίας του (νὰ τοῦ φτύσωμεν ὄλοι νὰ μὴ βασκανθῇ) ὡς τε ἔχει καιρὸν καὶ κάμνει καὶ ἀναφοράς. Τοιαῦτα μᾶς ἀναγγέλλει ἡ ἀστυνομία μας· γὰρ ἂς ἐξετάσῃ ἡ Κυβέρνησις μὲ ἀπατᾶ ἀρὰ γὰ ἢ λέγει ἀλήθειαν;

Χωρικός τις ἐκ τοῦ ἀγ. Μάμαντος Χ' Χάραλαμπῆς Γεωργίου ὀνομαζόμενος ἀναχωρήσας ἐκ Λεμησοῦ τὴν 6ην Νοεμβρίου ἐγένειεν ὁ δυστυχὴς θῦμα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Λιμναδίου. Ἡ σύζυγος καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐνῶ τὸν περιέμενον καὶ ἀνητύχουν ἔλαβον τὴν 8ην τοῦ μηνὸς τὴν θλιβεράν εἰδήσιν ὅτι εὐρέθη τὸ ζῶον του πνιγμένον εἰς τὸν ποταμόν. Ἐτρεξάν καὶ εὗρον πράγματι τὸ ζῶον πνιγμένον· μετὰ πολλὰς δὲ ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τοῦ ἰδίου εὗρον μόνον τὸ κ α π ο τ τ ῖ του, τὸ φέσι καὶ τὸ μανδύλι του. Σκάπτοντες εἰς διάφορα μέρη τὴν ἄμμον τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ πτώματος εὗρον τρεῖς βώδια καὶ ἓνα ὄνον κατακεχωσμένα, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ εὕρωσι τὸν ἴδιον.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ.

Τώρα θά με πῆτε τί σᾶς ἐνδιαφέρει ἐάν ἐγὼ περιηγήθην τινὰς πόλεις καὶ σκοπεύω νὰ σᾶς ζαλίσω μὲ τὸς ἐντυπώσεις μου· ἀλλὰ φίλοι μου ὄχι· διὰ τῶν διηγήσεών μου σκοπεύω νὰ παραβλάω τὸν βίον ἡμῶν τῶν ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν ζώντων με τὸν βίον ἄλλων τῶν ὑπὸ τὸν ὑπὸ πάσης Εὐρωπαϊκῆς Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας κατακρινόμενον Τουρκικὸν ζυγόν, τὴν ἀένναον κίνησιν καὶ ἐργασίαν τοῦ λαοῦ ἐκείνου μὲ τὴν νωθρότητα τοῦ ἡμετέρου, τὰς ιδέας τινῶν ἐκ τῶν σπουδαιότερων περὶ Κύπρου, τὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων λαῶν θέσιν καὶ ἀξίαν καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς φιλότατης πατρίδος φροντίδας τῶν Κυπρίων, καὶ τέλος συντομωτάτην περιγραφὴν τῶν πόλεων, ἧτις δὲν πιστεύω νὰ μὴ ἀρέσῃ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς μὴ γνωρίσαντας αὐτάς· καὶ πρέπει νὰ γνωρίσητε ὅτι δὲν εἶνε ὀλίγαι αἱ πόλεις, διότι Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν περιηγήθημεν· εἶνε δλαι . . . πέντε. Αἱ τί; ὀλίγαι σᾶς φαίνονται; Σᾶς βεβαίω ὅτι Ἀσία καὶ Ἀφρικὴ τόσας μόνον πόλεις ἔχουσι· καὶ διατί; περιεργοί μου φαίνεσθε· διότι τόσας μόνον εἶδον ἐγώ.

Ἀλλὰ μὴ νομίσῃτε ὅτι θὰ σᾶς φέρω εἰς θέσιν νὰ μοῦ πῆτε “φθάνει τὸ ξούριμα” ὄχι· σύντομα σύντομα καὶ γλυκιά γλυκιά θὰ γλυτώσητε ἀπὸ ἐμὲ σᾶς διαβεβαίω.

Ἄς ἀνοίξωμεν λοιπὸν τὸ ἐγκόλπιον ἡμερολόγιόν μας [καὶ ἀπὸ ἐδῶ δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ὅτι θὰ ἡμαί σύντομος, διότι πόσα νὰ χωρήσουν εἰς ἓν ἡμερολόγιον;] καὶ ἄς ἀρχίσωμεν ἀπ’ αὐτοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου. “Πολυδεύκης” ὅπερ ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ μᾶς παραλάβῃ ἐκ Λεμησοῦ.

Πᾶ πᾶ πᾶ! τί κόσμος ἐδῶ μέσο! στρατιῶται τοῦρκοι ἐξηπλωμένοι εἰς τὸ ἓν μέρος, Πέρσαι ἐδῶ κόπτουν ἐν θρησκευτικῇ σιωπῇ τοὺς ὄνυχας τῶν ποδιῶν των. Ἱερεῖς ὀρθόδοξοὶ κάμνουσιν εἰς ἓν ὠρισμένον πάντοτε μέρος περίπατον· ἄς ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς . . . ὦ! ὦ! Ἐρχονται οἱ φίλοι μας ἐδῶ διὰ νὰ θάω μᾶζουν τὴν ὠριότητα τῶν ὀθωμανίδων τούτων, διὰ νὰ λαμβάνουν, ἴσως, ἀφορμὴν νὰ δοξάζωσι τὸν Πλάστην ἐν τοῖς θαυμασταῖς ἔργοις του· ἔττω· ἄς προχωρήσωμεν. Ἐδῶ 8—10 Ἑβραῖοι προτεύχονται ἔχοντες ὄλοι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν μικρὰν ὁμοίωσιν ἡμιζυλίην πυξίδα ἐντὸς τῆς ὁποίας, ὡς ἐμάθομεν, ὑπάρχουν αἱ 10 ἐντολαί. Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς συνεκίνησεν ἡ ταπεινὴ, ἡσυχος καὶ κατασκευαστικὴ προσευχὴ των. Παρέκει; Καλογραφαί νύμφαι τοῦ Χριστοῦ σερανίζουσι εἰς τὴν πρῶραν. Ἄγνοοῦμεν ἂν ἔχωσιν ἀγγελικὴν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐξωτερικῶς ἀπηγγελάθησαν [κατ’ ἀναλογία τῶ ἀπειλιθῶσαν κλ.] Ἀρίχθημεν τέλος πάντων εἰς Λάρνακα· ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐξέλθωμεν· ἐπλησιάσαμεν εἰς ἓνα τῶν Περσῶν καὶ τὸν παρεκκλέσαμεν τουρκιστὶ νὰ μᾶς προσέχῃ τὸ κιβώτιον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἀπ’ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐφοβούμεθα καὶ δι’ αὐτὸ τὸ ἐσυστήσαμεν εἰς τὴν φύλαξίν του· μᾶς ἐκλινε μόνον τὴν κεφαλὴν· ἐξήλθωμεν· ἐπετρέψαμεν· ὁ ἄγαθὸς Πέρσης ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ κιβωτίου μας· τὸν νύχαριστήσαμεν μὲν, ἀλλὰ καὶ τὴ βλέμμα εἶχομεν εἰς τὸ κλειδίον. Μετὰ δεκάωρον πλοῦν ἐφθάσαμεν λίαν πρῶτ’ εἰς Βηρυτόν. Διήλθωμεν πλησίον τοῦ δυστυχοῦς “Ἀρκαδίου” ὅπερ διορθωθὲν εὐρίσκεται πάντοτε ἐν τῷ λιμένι τῆς Βηρυτοῦ. Ἡ Βηρυτὸς εἶνε πόλις ἐπιδεικτικὴ. Αἱ ὠραῖαι καὶ κλιμακκιδὸν ἐκτισμένοι οἰκίαι τῆς παρέχουν θέαμα θαυμάσιον· καὶ μάλιστα τὴν νύκτα, ὅτε ἐκ τῶν μυριάδων παραθύρων τῆς ἀκτινοβολοῦν τὰ φῶτα, εἶνε ἀληθὲς πανόραμα, εἶνε ὡς μέγας μυριόφωτος πολυέλαιος. Ἐκεῖ ὁ Πέρσης μας, ὃν ἐσυστήσαμεν φύλακα τοῦ κιβωτίου μας, ἀφαιρεῖ τὰ συνήθη τῶν Περσῶν φορέματα ἃ ἐφόρει καὶ φορεῖ μίαν ὠραίαν μετὰ χρυσῶν ταινιῶν στρατιωτικὴν ἐνδυμασίαν, κρεμάζει μίαν ὠραίαν σπάθην καὶ καμὴν δωδεκαρῖαν παράσημα εἰς τὸ στῆθος, καὶ νὰ σου τὸν ἀμέσως ἐντὸς πυκνοῦ κύκλου περιέργων στρατιωτῶν, ἐπιβιτῶν κλ. οἵτινες ἐθαύμαζον τὴν μεταμόρφωσίν του καὶ τὰ τόσα παράσημα. Ἄλλ’ ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διώξωμεν τῆς κεφαλῆς μας τὴν ἀρχικὴν ἢν περὶ αὐτοῦ ἐσηματίσαμεν διχβολικὴν ιδέαν νομίζοντες τὸν ὡς κλέπτην καὶ αὐτῶν τῶν παρασήμων, κύριος εἶδε τίνος, φονευθέντος ἴσως ὑπ’ αὐτοῦ ἢ πεπόντος ἐν μάχῃ τινί. Τί νὰ πῆς; ἡ ιδέα εἶνε κακὸν πρᾶγμα . . . Αἱ· σᾶς φθάνουν τώρα καὶ πάλιν.

Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάντοτε βεβαίω. Σ. Σ. Τοῦ αἰνίγματος τούτου αἱ λέξεις εἶνε 3· γραφόμεναι δὲ ἢ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην ἀναγινώσκονται καὶ ὀρίζονταίως καὶ καθέτως αἱ αὐταί· τούτου ἕνεκα κλεῖται κυβόλεξον, διότι σχηματίζουσι οὕτω κύβον.

Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάντοτε βεβαίω. Σ. Σ. Τοῦ αἰνίγματος τούτου αἱ λέξεις εἶνε 3· γραφόμεναι δὲ ἢ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην ἀναγινώσκονται καὶ ὀρίζονταίως καὶ καθέτως αἱ αὐταί· τούτου ἕνεκα κλεῖται κυβόλεξον, διότι σχηματίζουσι οὕτω κύβον.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ.

Ὁ ὑποφαινόμενος γνωστοποιῶ ὅτι τὰ ἐν Λεμησοῦ δύο οἰκόπεδά μου ἄτινα εἶχον εἰς λαχείον μετὰ τινος τεμαχίου παραλλήλου τούτων κατεχόντων ἓν καὶ ἡμῖς στρέμμα ἦτοι 5,000 περίπου τετραγ. μέτρων προτίθεμαι νὰ ἐκποιήσω. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω ἢ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἢ πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Σάλπιγγος».

Ἀλεξανδρεία 25 Νοεμβρίου 1885.
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ.

Ὁ κ. Γ. Ἀπέητος ἐφοδιάσας ἐσχάτως τὸ ἐν τῇ ὁδῷ «ἀγ. Ἀνδρέου» Λεμησοῦ καὶ ἀντικρὺ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Γ. Κακαθύμη ἐμποροπρατικὸν κατάστημα τοῦ διὰ διαφόρων καὶ καλλίστης ποιότητος καὶ χρώματος Γαλλικῶν κασμιρίων δι’ ἐνδυμασίας, πανταλόνια, παρτεσοῦ καὶ ἀγγλικῆς ἐνδυμασίας, ὑπόσχεται εἰς πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτὸ νὰ ἐξέλθῃ πληρέστατα ἐξ ἀριστημένους κατὰ τε τὸ ποιὸν τῶν ὑφασμάτων, τὴν κοπτικὴν τέχνην, τὴν κομψότητα τῶν ἐνδυμασιῶν καὶ τὸ συγκαταβατικὸν τῶν τιμῶν. Ὁμολογοῦσι τούτο πάντες οἱ πελάται του.

ΚΛΩΣΤΑΙ ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ.

Οἱ θέλοντες νὰ ράπτωσι μὲ κλωστήν καλῆς ποιότητος καὶ δυνατὴν πρέπει νὰ παρατηρῶσι τὴν μάρκαν τοῦ κατασκευαστοῦ ἐπὶ ἐκάστου καρουλλίου, διότι ὑπάρχουσι πολλαὶ κακαὶ ποιότητες κλωστῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσιν αὐτάς ἐκ τῆς μάρκας τοῦ καρουλλίου, συγχίζουσι καὶ τὰς καλὰς.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης διακρίνεται ἐκ τοῦ ὀνόματος I. καὶ II. Κόρατζ, ὅπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐνδὸς μέρους τοῦ καρουλλίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μίαν ἄλυσιν ἐν εἴδει δακτυλιδίου. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μάρκα αὕτη εἶνε δοκιμασμένη καὶ προτιμᾶται παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕκαστος δύναται νὰ κάμῃ τὴν δοκιμὴν εὐκολώτατα.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἢ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	200—208
„ συνήθη γερά,	170—195
„ χαλασμένα	100—155
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἢ ὀκτὰ παρ.	78—80
Σταφίδες ξηραὶ παράδ. ἢ ὀκτὰ	73—75
„ βρασταὶ „	60—62
Χαρούτια εἰς τὰς ἀποθήκας	115.
σῆτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ.	34—36.
κριθὴ „ „	18—20.

Ἄλυσις τοῦ 80 αἰνίγματος
φυσίς—υς—ις

Αἶνιγμα 81 κυβόλεξον

Τὸ πρῶτόν μου εὐρίσκεται·
εἰς καθὲ ἐγγράφον καὶ ἐπιστολήν.
Τὸ δεύτερον μου ἀρχαίαν θεότητά· δηλοῖ.